

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 121. Siciliae Prorex ad reprimendos Neapolitanos in Italiam venire
jussus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

venirent, tunc in hoc eventu Cajetanus fatetur, quod illis in universam Ecclesiam potestas (*) competeret, exceptis illis, quæ summi Pontificis propria ac particularia sunt. In secunda apologiæ suæ parte oppositiones sibi speciatim adversus ejus tractatum factas confutare aggreditur. Huic apologiæ Cajetanus ultimam manum admovit Romæ die vigesima nona Novembris Anno Salutis millesimo quingentesimo duodecimo.

3° cæc. XVI.
A. C. 1512.

§. CXXI.

Siciliæ Prorex ad reprimendos Neapolitanos in Italiam venire jussus.

Interea cum Cardinalis Surrentinus, cui Cardonna Neapolitani Regni administrationem detulerat, probe perspiceret, quod sibi plures copiæ omnino necessariae essent, ut exorto bello populum in officio contineret, ac seditiosos a capessendis armis præpediret, hac ex causa Moncadam, quo nemo magis hoc regnum Gallis rursus subjici formidabat, Neapolin ablegavit, ac omnes copias, quæ Tibure venerant, contraxit, & quibusdam etiam equitum agminibus

Marian. lib. 3°. n. 42. in fin.

B b 3

nibus

(*) *Supple Extraordinariam. Si quis adversæ sententiæ argumenta penitus enervata desiderat, consulat vastum, atque eruditum opus R. P. Hieremice a Bennetis de Privilegiis Romani Pontificis.*

Sæcul. XVI. nibus auctus, mare trajecit, populi tu-
 A.C. 1512. multibus obviaturus. Raymundus vero
 Cardonna Ancona profectus, die tertia
 Maji Neapolim venit, exercitum suum
 redintegraturus, novisque militum sup-
 plementis firmaturus, ut totis viribus
 belli discrimen adire, suisque hostibus
 vicem rependere possit.

*Paris de
 Grffis. t. 3.
 p. 938.*

Verum ejus consilia successu carebant,
 quippe Angliæ Rex, inita cum Ferdinan-
 do pace Eboracensem Cardinalem ac Ar-
 chiepiscopum Romam decernebat, plena
 potestate munitum, vi cujus nomine Regis
 sui foederi accedere valeret. Datum quo-
 que fuit negotium Eboracensi Cardinali, ut
 Maximilianum ad inducias, quas Angliæ
 Rex, ac Venetorum Respublica inter se
 sanxerant, etiam assensu suo firmandas
 induceret, ac Ferdinandum Arragoniæ
 Regem, quatenus hoc foedus omnibus viri-
 bus tueretur, excitaret. Valuit quoque Le-
 gationis successus, cum negotium matu-
 raret non tam Legati sollicitatio, quam
 amplissimæ utilitatis spes, quam ambo
 Reges ex mutua armorum societate sibi
 pollicebantur. Cæsaris quoque animum
 Ferdinandus ad sua vota potenter incli-
 nabat, pollicitus, se eidem Burgundiæ
 Ducatum denuè asserturum; quamvis id
 nulla vero similis ratio suaderet. Ipse eti-
 am Ferdinandus eodem proprii commodi
 impulsu permotus seipsum vicit, conces-
 sit-

fitque, ut **Consalvus**, quem tamdiu a publicis muneribus excluderat, in Italiam rediret, regii exercitus imperium denuo suscepturus. Hanc rerum vicissitudinem Papa non modo a Cardinale, sed ab ipsomet Rege Ferdinando edocebatur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1512.

§. CXXII.

Julius re comperta sancitæ pacis pacta honesto obtentu eludens.

Tam fausto nuncio Julii desideria expleta videbantur, unde minori moderatione jam in prosperis quam antea in adversis rebus usus nil intentatum reliquit, ut causam obtendere posset, ob quam a foedere inito, Regique Galliarum *Maria. l. 30.* transmissio recedere posset.

§. CXXIII.

Anathematis comminatio adversus Regem Cardinalium rogatu omissa.

Jamjam Pontifex in eo erat, ut Galliarum Regi literas mitteret, quibus, *Guicc. l. 10. in fine.* an-
tequam anathema promulgaret, eundem admonebat, ut Cardinalem Medicæum in Ravennatensi prælio captum libertati restitueret, si vero Rex parere renueret, in illum censurarum severitate animadvertere declaravit. Id vero cum absque Cardinalium sententia exequi nollet, convocato Patrum Senatu, eisdem literas a se scriptas prælegit. Hi vero, cum